

ראייה מרחבית ומטלות הקורס

כתבה שירן כהן

אם היה בידי תיאוריה, הייתי כותבת על ראייה מרחבית, כלומר, עברתי תהליך מאוד גדול במהלך העבודה, פיתחתי ראייה שונה ממה שהייתה לי. תחילה הסתכלתי ישר, הייתה לי בעיה עם תלמידה שלא משתתפת בשיעורים, לא שלא ניסיתי לעשות כלום, לקחתי אותה לשיחות, ניסיתי לברר אתה למה היא לא מתאמנת, זה לא צלח כל כך, עדכנתי את המחנכת על כך וזהו. מה שלא עשיתי זה שלא ניסיתי לשאול עוד מקורות, לבדוק לעומק. מה שהעבודה גרמה לי להבין זה שבאמצעות כל השלבים האלה, הצלחתי להבין את התלמידה, השיחות אתה מאוד מאוד עמוקות, היא משתתפת בצורה מדהימה, חל בה שינוי מדהים, דימוי הגוף שלה השתפר – המטרה שרציתי להשיג, מכיוון שדימוי גוף משליך על הרבה מאוד תחומים בחיים, וזה רק יכול לעזור לה בהמשך.

במהלך תהליך מחקר הפעולה למדתי שצריך להסתכל באופנים שונים לפני שמקבלים החלטות, קיבלתי תלמידה שלא משתתפת בשיעורי חינוך גופני, וכל פעם מחדש "מתרצת" למה היא לא יכולה להשתתף. כשהסתכלתי פנימה, לתוך הילדה, הכרתי תלמידה אחרת, תלמידה שזקוקה לי, זקוקה לשמוע אותי, זקוקה לתשומת לב שלי לחיזוקים, וזה ניכר בשיחות שלנו, ובטח ובטח בשיעורים האחרונים כשחיוך ענק עולה על פניה, וחל שיפור משמעותי בדימוי הגוף שלה.

שוחחתי עם היועצת, עם המחנכת, עם רכזת השכבה, עם הסגנית עם אמה של הילדה ועם הילדה עצמה - זה תרם לי כל כך הרבה, לראות את כל הצדדים להכיר את כל הבעיות.

עוד דבר שלמדתי הוא שלא צריך להקשיב אף פעם לסטודנטים בווינגיט. לפני שנרשמתי לקורס אמרו לי: הקורס של חנן, לא מפסיק לתת מטלות, פשוט הורידו לי את החשק לפני שהתחלתי את הקורס. כל מטלה שעשיתי הייתה לה משמעות רבה מאוד למעבר למטלה הבאה, אני חושבת שהקורס, המבנה של המטלות הוא כל כך טוב, יש משמעות לכל דבר שביצעתי בקורס. אני מרגישה מאוד מאוד טוב ומסופקת שלקחתי את הקורס.

הבעיה נראית אחרת לגמרי, ממשימה בלתי אפשרית למשימה אפשרית לחלוטין! אני מסתכלת על הבעיה ב180 מעלות בצורה שונה לגמרי.

הרגשתי תחילה שזו משימה בלתי אפשרית, הרגשתי ופחדתי שלקחתי תחילה את התלמידה הזו, כשביקשת ממני להחליף תלמידה מכיוון שבחרתי תלמידת יב' קצת כעסתי, אבל אני כל כך שמחה שביקשת זאת. לתלמידה שבחרתי יש בעיות, חשש לבעיות אכילה ודימוי גוף מאוד נמוך. לא ידעתי איך להתחיל אתה, היה לי מאוד קשה "לפצח" אותה, וכעת אני מרגישה וגם התלמידה מרגישה כל כך בנוח, לדבר, לפנות, לשתף בבעיות, הבעיה מבחינתי כבר לא בעיה, יצרתי קשר מדהים עם התלמידה, שיתוף והבנה, התלמידה משתתפת כל כך יפה, מקבלת ממני המון חיזוקים ואני מנסה לעזור לה בכל מה שאני יכולה.

אדמה את התהליך אותו עברתי כמו תינוק שלומד ללכת, בשלבים. עברתי תהליך מדהים, תהליך שלכל שלב יש משמעות מאוד חשובה, כל שלב נבנה על זה של קודמו, התהליך תרם לי וחיזק אותי כמורה לחינוך גופני מה שימי ההוראה או שיעורי המתודיקה בלימודים לא עשו! התהליך, הלכה למעשה, כל כך מחזק, מחשל, נותן לך כלים להתמודדות עם בעיות שונות, פותח לך אופקים שונים, דרכי ראייה מגוונות. אני לא חושבת שהרגשתי כך עם אף קורס במכללה, ואני אומרת זאת עם יד על הלב. אני מרגישה תחושת סיפוק.

דבר ראשון אני מציעה למורים לקחת את הקורס שלך, ואולי לעשות גם קורס מורים חדשים שנה ב', למתקדמים.... אני הראשונה שנרשמתי!!!
אני מציעה למורים לחינוך גופני, להסתכל באופנים שונים, יש לתלמידים כל כך הרבה בעיות, ולא סתם, עומד מאחורי זה משהו, ואם מגלים מה עומד מאחורי הבעיה, הצלחנו. זו הדרך למציאת הפתרון, למציאת העזרה לתלמיד. לדעת להקשיב, לדעת להבין ולהסתכל בדרכי ראייה מגוונות ולא להיות מקובעים על דרך אחת, לחפש ולדבר עם עוד אנשי מקצוע, זו גדולה מבחינתי ואני הוכחתי זאת!

אני מציעה למשתתף בקורס בשנה הבאה, תחילה להגיע בלי דעות קדומות על הקורס, לשלול זאת לחלוטין, להגיע עם ראש פתוח, עם הבנה ומשמעות לכל מה שהולכים לעשות בקורס, לדעת שהקורס הולך לתרום רבות, לא להישבר באמצע בגלל מטלה זו או אחרת. יש משמעות רבה לכל מטלה, וכל מטלה נבנית על זו שקודמת לה. אם אתה מחזיר אחורה במטלה או פשוט לא מעביר למטלה הבאה, לא להישבר, להבין שיש משהו במה שאתה מבקש ולא סתם, אנחנו רוצים להפיק תועלת מהתהליך הזה. מי שבא סתם להעביר את הזמן אין טעם שירשם לקורס, זה קורס שדורש עבודה, ולעבודה הזאת יש תוצאות בסוף.

חנן,

אני רוצה לומר לך תודה רבה!!

תודה שהתעקשת שאני אחליף תלמידה, אני עכשיו מבינה את המשמעות הרבה.

תודה על ההקשבה, כל פעם שהייתה לי שאלה או משהו שלא הבנתי, ישר הסברת.

תודה על התהליך המדהים הזה שתרם לי כל כך לדרך ההוראה שלי ובטח לעתידי במערכת

החינוך.

שירן